

РЕШЕНИЕ

№ 429

гр. София, 22.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 24.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **9648** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на З. А. С., със съдебен адрес в [населено място] срещу Заповед № РА-30-203/22.07.2019г. на Главния архитект на Столична община /СО/, с която на основание чл.225а, ал.1 във връзка с чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ, във връзка с чл.223, ал.1, т.8 от ЗУТ ѝ е наредено да премахне незаконен строеж „Изградена вентилационна инсталация на едноетажна сграда „Бистро“, с идентификатор 68134.604.657.3“, находящ се в имот с идентификатор 68134.604.657, УПИ V 657, кв.9А, м.“Суха река“ по плана на [населено място], район „П.“, с административен адрес: [населено място], [улица].

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради това, че е издаден при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материалните разпоредби. Твърди се, че скарата ведно с въздуховода не е строеж. В тази връзка се прави извод за негоден предмет на оспорената заповед и тъй като се разпорежда премахването му заповедта е незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбата се поддържа. Претендират се разноски. Представена е писмена защита.

Ответникът – Главният архитект на СО, чрез упълномощен представител, с писмено становище, съпровождащо жалбата я оспорва и счита за неоснователна. Иска се потвърждаване на заповедта и отхвърляне на жалбата. Претендира се присъждане на

юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание ответникът, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Позовава се на експертното заключение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, прие за установена следната фактическа обстановка:

По силата на покупко-продажба, извършена на 06.10.2008г., З. А. С. придобила правото на собственост по отношение на едноетажна сграда – търговски обект – „Бистро“, находяща се в [населено място], район „П.“, [улица], на един етаж, с площ от 33 кв.м., състоящо се от търговска зала, мокър бюфет с бар плот, складово помещение и тоалетна за посетители с изолационно предверие /н.а. № 124, т.П, рег.№6249, д.№302/2008г./.

Административното производство по издаване на обжалвания акт е започнало със съставяне на Констативен акт /КА/ №РПД19-ВК91-609/11.03.2019г. към административна преписка по реда на чл. 225а, ал.2 от ЗУТ от служители на УТККС, район „П.“. Извършена е проверка на строеж „Изградена вентилационна инсталация на едноетажна сграда „Бистро“, с идентификатор 68134.604.657.3“, находящ се в имот с идентификатор 68134.604.657, УПИ V 657, кв.9А, м.“Суха река“ по плана на [населено място], район „П.“, с административен адрес: [населено място], [улица], собственост на З. С.. В КА е посочено, че строежът е изпълнен от З. С., в отклонение на одобрени строителни книжа. Пояснено е, че вентилацията представлява метален въздуховод изведен на около три метра над покрива на сградата и че за обекта са одобрени проекти на 02.11.2000г. от гл.архитект на район П. и Разрешение за строеж №73/06.11.2000г. на главния архитект на район П.. В одобрения проект в част „ОиВ“ за вентилация е предвиден осов вентилатор на прозореца, а към момента на проверката е изграден метален въздуховод, изнесен на около три метра над покрива на сградата, за който не са представени: одобрен проект и разрешение за строеж. Обект „Бистро“ е въведен в експлоатация с удостоверение №6/23.01.2007г. на главния архитект на район П.. Видно от удостоверението строежът е изпълнен в съответствие със строителните книжа, което дало основание проверяващите да приемат, че вентилацията е изградена след въвеждането на обект „Бистро“ в експлоатация, тоест след 2007г.

В КА строежът е категоризиран, като пета категория.

Цитираният констативен акт е съставен в отсъствието на извършителя на строежа. Жалбоподателката, е уведомена за КА на 28.03.2019г.. На 04.04.2019г. З. С. подала възражение срещу КА. На 04.04.2019г. е подадено и допълнение към възражението.

Въз основа на КА главният архитект на Столична община издал оспорената заповед, с която е разпоредил на З.С., на основание чл.225а, ал.1 във връзка с чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ, във връзка с чл.223, ал.1, т.8 от ЗУТ да премахне незаконен строеж: „Изградена вентилационна инсталация на едноетажна сграда „Бистро“, с идентификатор 68134.604.657.3“, находящ се в имот с идентификатор 68134.604.657, УПИ V 657, кв.9А, м.“Суха река“ по плана на [населено място], район „П.“, с административен адрес: [населено място], [улица].

В административната преписка е приложено удостоверение №6/23.01.2007г. за

въвеждане в експлоатация на строеж: „Бистро“, с което се установява, че строежът е изпълнен в съответствие с одобрените проекти и разрешение за строеж и съгласно изискванията към строежите, съгласно чл.169, ал.1 и ал.2 от ЗУТ. С писмо от 06.12.2018г. на кмета на район П., адресирано до З.С. се установява, че в архива на район П. се съхраняват одобрени строителни книжа за „Бистро“, но в одобрените проекти по част „ОиВ“ не фигурира изградената вентилационна система, отвеждаща миризмите от скарата. В обяснителната записка към работния проект за обект „Бистро“ за част ОВ, вентилацията е посочено: вентилацията на бистрото е изчислена на базата на пресен въздух необходим за един човек. Вентилаторът е осев и е поставен на западния прозорец. Компенсирането с пресен въздух става през фугите на прозорците и вратата.

По делото е приета неоспорена от страните съдебно техническа експертиза, изпълнена от вещото лице Т. Т., със заключението на която се установява следното:

При извършения на 11.10.2019г. оглед на място експертът установил, че в обект - едноетажна сграда ”Бистро”, в помещение - търговска зала, югозападна част до главен вход, е изградена вентилационна инсталация, състояща се от следните модули: кухненски смукател /чадър/ 2200/700 мм, смукателен вентилатор с параметри - 1400 м.3/ч, 200 Ра, карбонов филтър, въздухопровод от поцинкована ламарина на фалц - правоъгълен, с дебелина до 1 мм, прав, с периметър до 1200 мм, и височина около 3.40 м. над покрива на сградата, и вентилационна шапка. Връзките между отделните модули на изпълнената вентилационна инсталация са болтове, гайки, нитове, гъвкави връзки и ланси от поцинкована ламарина. Вентилационната инсталация е смукателна и същата представлява подвижно кухненско оборудване. Под кухненския смукател има два броя скари на дървени въглища /действащи/.

Смукателната вентилационна инсталация /в т.ч. и въздухопровода/, е част от скара - подвижно кухненско оборудване, като скарата има модулен /сгобяем/ характер, и част от нея представлява модул - метален отвод с вентилатор, който е разположен от външната част на скарата и извън самото помещение. Самият отвод също има сгобяем /модулен/ характер. Скарата, ведно с отвода представлява едно цяло и е подвижен елемент, тъй като не е част от сградата и същата стои на собствената си тежест върху щанда, а въздуховода е закрепен за самата скара._

Като се имат предвид модулите, от които се състои смукателната вентилационна инсталация, част от скара подвижно кухненско оборудване, както и начина на свързването между тях, експертизата е на мнение, че е възможно скарата ведно с отвода да бъдат преместени на друго място, без да се наруши тяхната цялост и могат да се използват със същото предназначение.

Имайки предвид издаденото удостоверение за въвеждане в експлоатация №6/23.01.2007г. на Главен архитект на СО район „П.“, в което е посочено, че строежът е изпълнен в съответствие с одобрените строителни книжа, експертът е приел, че процесната изградена смукателна вентилационна инсталация, установена при огледа - м.10.2019г., е реализирана след въвеждането на обекта в експлоатация, т.е. след 2007г..

При огледа на място вещото лице е установило, че изградената смукателна вентилационна инсталация на едноетажната сграда ”Бистро” е монтирана в помещение - търговска зала, в югозападна част до главен вход, поради което е налице несъответствие между изпълнената на място вентилационна инсталация на обекта, с тази, която е предвидена по работен проект, част: ОиВ, м.06.2000г., като

несъответствията се отнасят както относно местоположението на вентилационната инсталация, така и относно вида ѝ.

Съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице. Експертизата е обоснована - направените изводи следват доказателствата.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от лице имащо право и интерес от обжалването на заповедта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Жалбата е подадена и в законоустановения срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от главния архитект на СО в съответствие с разпоредбата на чл.225а, ал.1 от ЗУТ и с делегираните му правомощия със Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г., изменена и допълнена със Заповед №СОА19-РД09-934/01.07.2019г. и двете на Кмета на Столична община и предвид факта, че процесният строеж, съгласно КА е пета категория по смисъла на чл.137, ал.1, т.6 във вр. чл.147, ал.1, т.7 от ЗУТ.

Актът е издаден в предписаната от закона форма - съдържа фактически и правни основания за издаването му. При постановяването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, установени в чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ, които да мотивират неговата отмяна.

Видно от приложения по делото Констативен акт в съответствие с изискването на чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ е извършена проверка от компетентни длъжностни лица по чл.223, ал.2 от ЗУТ – служители в администрацията на район „П.“, в резултат на която е издаден актът. С констативния акт е установено съществуването на вентилационната инсталация, нейното местоположение и параметри. Констативният акт изрично е посочен в обжалваната заповед, с което констатациите по него са приобщени като фактически мотиви на заповедта. Направена е преценка относно допустимостта на строежа по смисъла на §16, ал.1 от ПР на ЗУТ и §127, ал.1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ. Констативният акт е съобщен на жалбоподателката. Възражение срещу констативния акт е подадено и допълнено. В заповедта е посочено, че подадените възражения не са уважени от административния орган, поради това, че не доказват законността на строежа. Предвид изложеното съдът прие, че при издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Процесната заповед е постановена в противоречие с материално-правните разпоредби. Строежи са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението /§5 , т.38 от ДР ЗУТ/.

В конкретния случай проверената „Изградена вентилационна инсталация на едноетажна сграда „Бистро“, с идентификатор 68134.604.657.3“ не представлява строеж по смисъла на §5, т.38 от ПЗР на ЗУТ. Изпълнената смукателна вентилационна инсталация не може да се определи като сграда, постройка или съоръжение, включително съоръжение на техническата инфраструктура. Съгласно чл.64 от ЗУТ

елементите на техническата инфраструктура са: транспортната техническа инфраструктура и съоръженията към нея (мостове, тунели, надлези, подлези, прелези и др.); преносните (довеждащите и отвеждащите) проводни (мрежи) и съоръженията към тях в неурегулирана територия; преносните (довеждащите и отвеждащите) проводни (мрежи) и съоръженията към тях в урегулирана територия; разпределителните проводни и разпределителните устройства и съоръженията към тях (трансформаторни постове, електрически подстанции, пречиствателни станции за питейни и отпадъчни води, понижителни и разпределителни станции и др.), включително присъединителните проводни към сградните инсталации и общите средства за измерване; хидромелиоративните преносни (довеждащите и отвеждащите) проводни (мрежи) и съоръженията към тях и хидромелиоративните строежи, изградени за предпазване от вредното въздействие на водите; приемно-предавателни станции и останалата физическа инфраструктура, предназначена за разполагане на електронни съобщителни мрежи; брегоукрепителните, брегозащитните и геозащитните строежи; съоръженията и инсталациите за третиране на отпадъци. Съдът като взе предвид техническите характеристики на процесната инсталация /смукателната вентилационна инсталация /в т.ч. и въздухопровода/, е част от скара - подвижно кухненско оборудване, като скарата има модулен /сгобяем/ характер, и част от нея представлява модул - метален отвод с вентилатор, който е разположен от външната част на скарата и извън самото помещение, самият отвод също има сгобяем /модулен/ характер и скарата, ведно с отвода представлява едно цяло и е подвижен елемент, тъй като не е част от сградата и същата стои на собствената си тежест върху щанда, а въздуховода е закрепен за самата скара/ и цитираната разпоредба на чл.64 от ЗУТ прие, че смукателната вентилационна инсталация не е и съоръжение на техническата инфраструктура.

От събраните по делото доказателства се установява, че смукателната вентилационна инсталация представлява отделно съоръжение, респ. че не е част от едноетажната сграда "Бистро". А като част от скара подвижно кухненско оборудване смукателна вентилационна инсталация не представлява строеж.

След като смукателна вентилационна инсталация не представлява строеж за монтирането ѝ не е необходимо жалбоподателката да разполага със съгласувани и одобрени инвестиционни проекти и разрешение за строеж. Предвид изложеното административният орган неправилно е приел, че с липсата на цитираните документи са нарушени разпоредбите на чл.137, ал.3 и на чл.148, ал.1 от ЗУТ.

Тъй като смукателната вентилационна инсталация в оспорената заповед е разгледана като отделно съоръжение, а не като част от обект - едноетажна сграда "Бистро" без значение за законосъобразността на акта е констатираното несъответствие /относно местоположението на вентилационната инсталация и вида ѝ/ между изпълнената на място вентилационна инсталация на обекта, с тази, която е предвидена по работен проект, част: ОиВ, м.06.2000г..

Предвид изложеното оспорената заповед е незаконосъобразна. Жалбата е основателна.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно. Представени са доказателства за заплатена държавна такса в размер на 10,00 лв., за възнаграждение на вещото лице в размер на 300,00 лв. и за адвокатски хонорар в размер на 1500,00 лв. По отношение размера на адвокатския хонорар е направено възражение за прекомерност от ответника. Съдът като взе предвид

фактичестката и правна сложеност на делото и обстоятелството, че съдебното следствие е приключено в едно заседание, и предвид чл.8, ал.2, т.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения прие, че искането за разноси за адвокат следва да се уважи за сумата 800,00 лева. Или ответникът следва да заплати на жалбоподателя общо сумата 1110,00 лв., разноси по делото.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № РА-30-203/22.07.2019г. на Главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на З. А. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица], сума в размер на 1110,00 лева, разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: